

6, 70, 52. VARĀH. BRH. S. 67, 55. HIT. 22, 14.

पापकर्मिन् (von पाप + कर्मन्) dass. MĀK. P. 14, 72. 15, 69.

पापकारिन् (पाप + 1. कर्त्) dass. ÇAT. BR. 14, 7, 9, 6. M. 9, 288. SUÇA. 1, 7, 18.

पापकृत् (पाप + कृत्) dass. P. 3, 2, 89. सेलगाः, पापकृतः AIR. BR. 7, 1. 8, 11. AV. 10, 1, 33. ÇAT. BR. 13, 4, 3, 10. ÂÇV. ÇA. 10, 7. NIR. 10, 11. M. 8, 85. 372. 9, 246. 11, 179. 227. MBH. 1, 3618. 13, 2384. KATHĀS. 29, 90. प्रच्छन्नं KĀURAP. 4 (nach dem Schol. पापकृत). ऋँ ÇAT. BR. 3, 3, 4, 12. 30. पापकृतम superl. M. 4, 255. 8, 345. BHĀG. 4, 36.

पापकृत (पाप + कृत) n. Uebelthat, Missethat N. 13, 18.

पापकृत्यै (पाप + कृत्) f. dass. AV. 3, 31, 2. ÇAT. BR. 11, 2, 3, 33. 13, 3, 4, 1. KĀTJ. ÇA. 12, 2, 3. LĀTJ. 3, 3, 9. KĀND. UP. 4, 11, 2. MBH. 1, 672. 678.

पापक्षय (पाप + क्षय) m. das zu-Nichte-Werden der Sünde: तीर्थ n. N. eines Tirtha SKANDA-P. in Verz. d. Oxf. H. 73, b, 17.

पापग्रह (पाप + ग्रह) m. ein böser, ungünstiger (= क्रूर, असत्, अशुभ u. s. w.) Planet; zu diesen gehören Mars, Saturn, Rāhu und Ketu VARĀH. BRH. S. 27, a, 12. 39 (38), 8. BRH. 22 (21), 4. 24 (23), 3.

पापघ्न (पाप + घ्न) 1) adj. f. ई Uebel —, Missethaten vernichtend VOP. 26, 46. — 2) m. die Sesampflanze RĀGAN. im ÇKDr. — 3) f. ई N. pr. eines Flusses: माहात्म्य MACK. Coll. I, 75.

पापचारिन् (पाप + चा) adj. subst. Böses thwend, Uebelthäter MBH. 14, 759.

पापचेतस् (पाप + चेत) adj. übelgesinnt M. 7, 124. ऋँ N. 11, 17.

पापचेस्त्विका (vom folg.) f. Clypea hernandifolia W. et A., ein Schlingstrauch, vulg. चाक्रनादि RATNAM. 14.

पापचेस्त्विका (पाप + चेत, चेली) f. dass. AK. 2, 4, 3, 3.

पापजीव (पाप + जीव) adj. subst. ein böses Leben führend, bösewicht BHĀG. P. 2, 7, 46. 7, 7, 54.

पापति nom. ag. vom intens. von 1. पत् P. 3, 2, 174, VĀRT. 4. VOP. 26, 154.

पापत्वं (von पाप) n. übler Zustand, Elend, Armuth: न पापत्वाय रामोय RV. 7, 32, 18. 94, 3. 8, 19, 26.

पापद (पाप + 1. द) adj. Unheil bringend, von Vorbedeutungen VARĀH. BRH. S. 11, 24. 32, 28. 85, 41.

पापधी (पाप + धी) adj. übelgesinnt NIR. 10, 5.

पापनक्षत्र (पाप + नक्षत्र) n. ein böses Gestirn: त्रे ज्ञातः KAUC. 46.

पापनामन् (पाप + नाम) adj. einen üblen Namen führend ÇAT. BR. 13, 8, 2, 16. KĀTJ. ÇA. 21, 3, 20.

पापनाशन (पाप + नाश) 1) adj. die Bösen vernichtend, Bein. Çiva's ÇIV. Vgl. पापभक्षण. — 2) N. eines Heiligthums des Viṣṇu: माहात्म्य MACK. Coll. I, 73.

पापनिश्चय (पाप + निश्चय) adj. f. चा Böses im Sinne habend MBH. 1, 3291. 7, 9153. 13, 2397. R. 2, 42, 6. 73, 16. R. GOAR. 2, 6, 16.

पापपति (पाप + पति) m. Nebenmann TRIK. 2, 6, 10.

पापपराजित (पाप + पराजित) adj. schmählich besiegt TBR. 1, 5, 2, 4.

पापपुरुष (पाप + पुरुष) m. Bösewicht, individualisirt als Prototyp der schlechten Menschen TANTRASĀRA (BRŪTAÇUDDHIPRAKARAṆA) und KRĪŚĀ-JOGAS. 21 im ÇKDr.; vgl. WOLLBRIM, Myth. 130. पुरुष Bösewicht M. 10, 181.

पापफल (पाप + फल) adj. schlimme Folgen habend, von Vorbedeutungen VARĀH. BRH. S. 3, 7, 11, 20.

पापबुद्धि (पाप + बुद्धि) adj. übelgesinnt M. 9, 263. N. 19, 5. MBH. 5, 7533. PAÑĀT. 95, 12. fgg. (zugleich N. pr.).

पापभक्षण (पाप + भक्षण) adj. die Bösen verzehrend, m. Bein. Kālabhairava's Verz. d. Oxf. H. 69, b, N. 2. — Vgl. पापनाशन.

पापभङ्ग (पाप + भङ्ग) adj. die Bösen brechend, vernichtend; m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 36, 109.

पापमति (पाप + मति) adj. übelgesinnt N. 11, 34.

पापमित्रत्व (पाप + मित्रत्व) n. Freundschaft mit Bösen VJUP. 70.

पापवृद्धि (पाप + वृद्धि) m. die böse Krankheit, — Sucht oder Schwind-sucht TS. 2, 3, 5, 2. 5, 5, 5. पृद्धमन् VARĀH. BRH. S. 82, 45.

पापयोनि (पाप + योनि) f. eine schlechte —, niedrige Geburtsstätte (eig. vulva): पृ ज्ञायते M. 4, 166.

पापरोग (पाप + रोग) m. 1) eine böse —, schlimme Krankheit GOBH. 4, 6, 2. M. 3, 164 = 9, 30. — 2) die Blattern TRIK. 2, 6, 15. ÇABDAR. im ÇKDr.

पापरोगिन् (vom vorherg.) adj. mit einer bösen Krankheit behaftet M. 3, 92. 159. 177. 9, 79.

पापहि (पाप + हि) f. Jagd H. 927. HALĀJ. 2, 280. PAÑĀT. 120, 8. ed. orn. I, 103.

पापल f. ein best. Maass UNĀDIR. im SAMĀSHPITAS. ÇKDr.

पापलोक (पाप + लोक) m. die üble Welt, Ort der Leiden oder der Bösen: यथायोद्यमसादनात्पापलोकान्परिवर्तः AV. 12, 5, 64.

पापलोक्य (vom vorherg.) adj. f. चा der Welt der Bösen zugehörig, höllisch MBH. 1, 3580. Spr. 1534 (MBH.), wo das Wort durch nur Bösen angemessen übersetzt worden ist.

पापवसीयस् (पाप + वसीयस्) adj. verkehrt: वसीयसी क्वास्य प्रजा भवति GOBH. 1, 6, 3. n. so v. a. पापवस्यस PAÑĀT. BR. 7, 5, 4. 8, 9, 7. 13, 4, 8.

पापवसीयस s. d. folg. Wort.

पापवस्यस n. (पाप + वस्यस् = वसीयस्, neutr. von वसीयस्), im KĀTJ. u. PAÑĀT. BR. वसीयस, n. Verkehrung, verkehrte Ordnung, praeposterum, Wirrwarr: नेत्पापवस्यसमसद्यथापूर्वमसदिति ÇAT. BR. 5, 4, 4, 19. 1, 8, 2, 10. 3, 9, 2, 7. 12, 7, 2, 15. तत्रायै तद्विशं प्रत्युद्यामिनीं कुरुः पापवस्यसम् was Verkehrtheit ist AIR. BR. 6, 21. पापवस्यसं वा एतत्क्रियते यच्छ्रेयसा च पापीयसा च समानं कर्म कुर्वति TS. 5, 1, 2, 2. 3. TBR. 1, 3, 2, 5. 8, 2, 5. 2, 1, 2, 2. देवाः पापवसीयसाद्विभुः PAÑĀT. BR. 13, 4, 8. KĀTJ. 8, 11. 27, 5. 29, 8. Vgl. ऋँ, welches hiernach zu berichtigen ist.

पापवाद (पाप + वाद) m. unheilbringender Ruf: शकुनेः AV. 10, 3, 6.

पापविनाशन (पाप + विनाशन) adj. die Fehltritte vernichtend: तीर्थ n. N. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 149, a, 7.

पापविनिश्चय (पाप + विनिश्चय) adj. Böses im Sinne führend R. 6, 81, 8.

पापशमन (पाप + शमन) 1) adj. die Fehltritte beseitigend. — 2) f. ई N. eines Baumes (s. शमी) RĀGAN. im ÇKDr.

पापशील (पाप + शील) adj. subst. schlecht geartet, ein schlechter Mensch PAÑĀT. 1, 467.

पापशोधन (पाप + शोधन) adj. die Fehltritte abwaschend; n. N. eines Tirtha KATHĀS. 34, 11.